

तुला 1) Wäge KATHĀS. 60, 328. fgg. °धारण das Wägen JĀṬN. 2, 100.
समतुला कर्पूरकार्यासयोः gleicher Werth Spr. 926. Gleichheit, Aehnlichkeit: तव प्रन्यतुलां दधतः BuĀg. P. 10, 87, 29. भुवनत्रितये ऽपि विभर्ति तुलामिदमूरुगं न चमरदृशः kann mit nichts Anderm verglichen werden SĀH. D. 100, 16. का ते तुलाब्धिना KATHĀS. 60, 168. किं चायं नीयते तुलाम् । मुखेन्द्रुः समलस्येन्दैस्त्वयाश्रुमलिनिकृतः ॥ 72, 32. Sp. 368, Z. 3 füge च vor सत्यं hinzu. — 3) Ārāṅg. Sāh. 1, 1, 23. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 10.
तुलापद्धति f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 277, b, 22.
तुलाभवानी f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 238, a, N. 2. °पुर 249, b, N. 7.

तुलापष्टि, vgl. Spr. 3299.
तुल्य 1) a) adv.: तुङ्गतर्गतुल्यचपलाः Spr. 2073, v. 1.
तुल्यकालत्रय n. Gleichzeitigkeit P. 4, 3, 103, Vārt. 1.
तुल्यकालीय adj. gleichzeitig BuĀg. P. 10, 31, 18.
तुल्यकुल्य (von तुल्य + कुल) adj. zu derselben Familie gehörig Spr. 1783. — Vgl. सत्रुल्य.
तुल्यतर्क m. in der Dramatik eine gegründete Vermuthung SĀH. D. 442. 434.

तुल्ययोगिता genauer Gleichstellung ungleichartiger Gegenstände in Bezug auf eine Handlung oder eine Eigenschaft. Z. 4 ist 42, b st. 476 zu lesen und PRATĪPAR. 92, b, 4 hinzuzufügen. Unter den उभयालंक्रियाः Verz. d. Oxf. H. 208, b, 19.

तुल्ययोगोपमा f. Gleichstellung ungleichartiger Gegenstände in Bezug auf eine Handlung KĀVĀD. 2, 48.

तुवर 3) b) Schol. zu HĀLA 362.
तुविबाध lies bedrängend, peinigend st. tödtend.
तुविष्मणम् fehlerhafte Lesart der TS. 3, 3, 11, 2 st. तुविष्मणम् RV. 5, 8, 3.
तुष् 1) mit dem instr. der Person Spr. 3370. — 2) NĪLAK. lässt den acc. nicht von तुतोष abhängen, sondern ergänzt त्यक्तवत्तः ते मुनयः पत्नी च).
— अमि sich zufrieden fühlen, seine Freude haben: भृशमभ्युत्थत् KATHĀS. 36, 425.

— परि, °तुतुषुः KATHĀS. 119, 219. इति भवान्परितुष्यतु gieb dich mit dieser Erklärung zufrieden d. i. verlange nicht mehr SARVADARĢANAS. 123, 16.
— सम्, असंतुष्टा द्विजा नष्टाः संतुष्टा इव पार्थिवाः ungenügsame, genügsame Spr. 277.

तुष 1) °खण्डन als vergebliche Bemühung Spr. 246. तुषामि HĀLA. 3, 44.
तुषधान्य N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 33.
तुषारश्रुति m. der Mond NĀSH. 22, 52.
तुषारर्तु (तुषार + र्तु) m. die kalte Jahreszeit, der Winter NĀSH. 22, 57.
तुषारशिखरिन् m. das Schneegebirge, der Himālaja RĀGĀ-TAR. 4, 581.
तुषारंशु m. der Mond LA. (II) 86, 8.
तुषित 1) die 12 Tushita = 12 Ġaja in einer späteren Geburt Verz. d. Oxf. H. 36, b, 33. °पुर WILSON, Sel. Works 2, 7.

तुष्टि 1) Z. 7 ad Hīt. 27, 16 (vgl. Spr. 3413) अतुष्टिदान Aeusserungen der Unzufriedenheit.

तुहिनद्माभूत् m. das Schneegebirge, der Himālaja KATHĀS. 124, 250.
तुहिनगिरि m. dass. Spr. 3366.

V. Theil.

तुहिनचल KATHĀS. 32, 169. 63, 227.

तुहिनान्नि KATHĀS. 73, 82.

तूणव Nir. 13, 9.

तूणि 2) vgl. u. भूमि 2).

तूर्णग adj. schnell laufend: कृपाः BuĀg. P. 10, 33, 6.

तूर्य N. pr. einer Familie HALL 203.

तूल 1) अँपतूल adj. ohne Wedel TS. 6, 1, 1, 6. — 2) तूलपिण्ड इवाप-
तत् LA. (II) 90, 21. — 7) e) eine mit Baumwolle gefüllte Matratze: सु-
WEBER, RĀMAT. Up. 323, 2, 3. — Vgl. भस्म°, स°.

तूलक BuĀSHĀP. 112.

तूलपटो f. eine mit Baumwolle gefüllte Matratze WEBER, RĀMAT. Up. 323, 4.

तूलिक m. Baumwollenhändler KATHĀS. 61, 28, 31.

तूलिका 4) KATHĀS. 63, 16. 82, 14. 38. fg. 41. fg. P. 3, 3, 116, Sch. सु-
WEBER, RĀMAT. Up. 324.

तूष TS. 6, 1, 1, 3.

तूष्णीस्थान n. das Stillsein, Schweigen KATHĀS. 74, 159.

तूष्णीक adj. schweigend KATHĀS. 98, 57. तूष्णीकाम् adv.: कुर्वन्त्येव हि
तूष्णीका राजान्गम्भीरचेतसः । लघवो घोषयन्त्येव न तु कुर्वन्ति किं च न ॥
BuĀGAVĀRTI bei UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 4, 33.

तूष्णीम्, बुद्धा न युज्यते तूष्णीं स्यातुम् KATHĀS. 60, 111.

तूष्ण 1) Z. 3 vom Ende, die ed. Bomb. des MBu. liest 3, 16182 तूष्ण
मत्तरतः कृत्वा.

तूष्णगणाय (von तूष्ण + गण), °यते einen Haufen Gras darstellen, nicht
den geringsten Werth haben PRASĀNGĀBH. 3, b.

तूष्णडक्, TRIK. 1, 1, 68 ist स्कान्दामिस्तूष्णाकठयक् st. स्कान्दामिः स्तू-
ष्ण° zu lesen.

तूष्णीड, NĪLAK.: रञ्जूकरणे तूष्णमिव यत्र वाक्कादिकं व्यावर्त्यते तद्गुहं
तूष्णीडम्.

तूष्णभुज् (तूष्ण + 4. भुज्) adj. grasfressend KATHĀS. 60, 117.

तूष्णवत्त्वज (richtiger °वत्त्वज), schalte 1) vor Saccharum ein.

तूष्णसार (तूष्ण + सार) adj. weich wie Gras: °सारीकृतचित्त KATHĀS. 38, 98.

तूष्णवर्त ein Daitja BuĀg. P. 10, 2, 1. 7, 20.

तूष्णान (तूष्ण + अँ) adj. subst. grasfressend, Grasfresser KATHĀS. 60, 114.

तूष्णाशिन (तूष्ण + अँ) dass. ebend. 153.

तूष्णम् n. AV. 6, 102, 2 ist st. dieser durch eine Handschrift bezeug-
ten Lesart zu setzen तूष्णम्.

1. तृतीय 1) स्वर Ind. St. 8, 261. fgg. Metrum 239. 242. — 2) RV.
PRĀT. 1, 3, 4, 1. 2. 11, 24. AV. PRĀT. 1, 8, 2, 2. — 3) a) WEBER, GĠOT. 112.
Verz. d. Oxf. H. 87, a, 45. 97, b, 18. °व्रतानि 284, a, 45. fgg. — b) AV.
PRĀT. 3, 19.

तृतीयक 1) c) SĀH. D. 312. 313. कृद्म् Ind. St. 8, 242, N.

तृप्, शिम्भोदर° den Geschlechtstrieb und die Gelüste des Mogens be-
friedigend BuĀg. P. 11, 26, 3.

तृप्त n. ein best. Metrum RV. PRĀT. 17, 5. Ind. St. 8, 107. 111.

तृप्तता (von तृप्त) f. das Sattsein KATHĀS. 62, 205. das Befriedigtsein
119, 194.

तृप्ति. विद्यते सर्ववस्तूनि यस्य तृप्तिर्न जायते । दारिद्र्यं तस्य विदितं तृ-
प्तिरेव हि संपदा ॥ Uebersättigung Spr. 4996.